



Αναφορά 2^{ης} Εργαστηριακής Άσκησης στις Ψηφιακές Επικοινωνίες II

«Σχεδίαση και Υλοποίηση Δυαδικού Κώδικα BCH»

Μπουφίδης Ιωάννης 03120162

Ερώτημα 1

α) Έστω Κυκλικός Κώδικας BCH μήκους κωδικολέξης $n = 15$ και με δυνατότητα διόρθωσης $t = 3$ λαθών. Από την σχέση $n = 2^m - 1$, προκύπτει ότι $m = 4$. Επομένως, για να βρούμε το γενετήριο πολυώνυμο $g(x)$ του παραπάνω κώδικα, πρέπει να υπολογίσουμε το ελαχίστου βαθμού πολυώνυμο με ρίζες τα στοιχεία $a, a^2, a^3, \dots, a^{2t-1}$ του σώματος $GF(2^m)$, με a πρωταρχικό.

Εφαρμόζοντας την σχέση $g(x) = \text{EKΠ}\{\varphi_1(x), \varphi_3(x), \dots, \varphi_{2t-1}(x)\}$ και συμβουλευόμενοι τον παρακάτω πίνακα, ο οποίος δίνει τις ομάδες των συζυγών στοιχείων και τα αντίστοιχα ελάχιστα πολυώνυμα του $GF(2^4)$, προκύπτει ότι το γενετήριο πολυώνυμο του παραπάνω κώδικα ισούται με

$$g(x) = (X^4 + X + 1)(X^4 + X^3 + X^2 + X + 1)(X^2 + X + 1)$$

| συζυγείς ρίζες | ελάχιστο πολυώνυμο |
|-------------------------------|--------------------|
| 0 | X |
| 1 | $X+1$ |
| a, a^2, a^4, a^8 | X^4+X+1 |
| a^3, a^6, a^9, a^{12} | $X^4+X^3+X^2+X+1$ |
| a^5, a^{10} | X^2+X+1 |
| $a^7, a^{11}, a^{13}, a^{14}$ | X^4+X^3+1 |

Επίσης, γνωρίζουμε ότι το πλήθος των bits ισοτιμίας ($n - k$) ισούται με τον βαθμό του γενετηρίου πολυωνύμου. Επομένως, για τον προκείμενο κώδικα, έχουμε ότι τα bits του μηνύματος κάθε κωδικολέξης είναι

$$n - k = 15 - k = 10 \rightarrow k = 5 \text{ bits.}$$

Άρα, ο κυκλικός κώδικας BCH της άσκησης είναι ο **(15, 5)**.

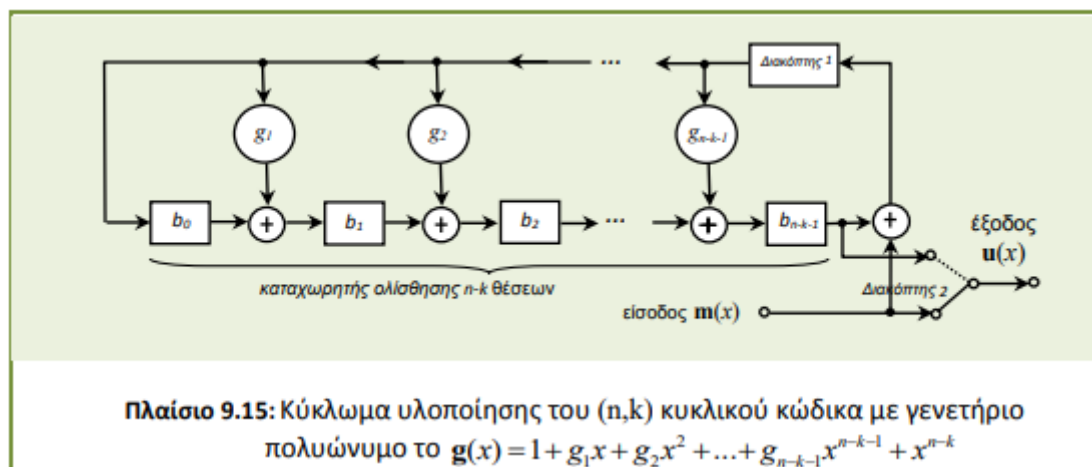
β) Παρατηρώντας τον διπλανό πίνακα, μπορεί κανείς να επιβεβαιώσει ότι, πράγματι, ο Κυκλικός Κώδικας BCH μήκους κωδικολέξης $n = 15$ και με δυνατότητα διόρθωσης $t = 3$ λαθών, έχει μήκος μηνύματος $k = 5$.

Επίσης, παρατηρούμε ότι $g(x) = (2 \ 4 \ 6 \ 7)_{10} = (010 \ 100 \ 110 \ 111)_2$. Δηλαδή, $g(x) = X^{10} + X^8 + X^5 + X^4 + X^2 + X + 1$, αποτέλεσμα που ταυτίζεται με το γενετήριο πολυώνυμο που υπολογίσαμε στο υποερώτημα (α).

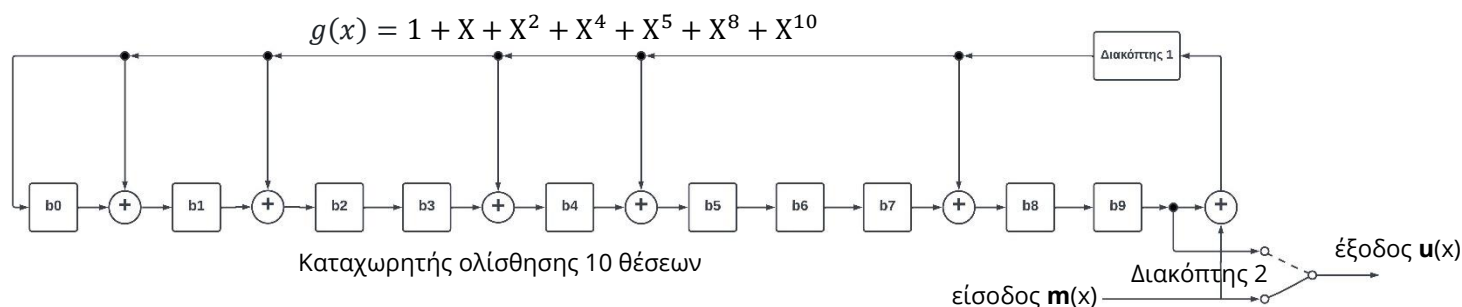
| n | k | t | $g(x)$ |
|-----|-----|-----|---------------------|
| 7 | 4 | 1 | 13 |
| 15 | 11 | 1 | 23 |
| | 7 | 2 | 721 |
| | 5 | 3 | 2467 |
| 31 | 26 | 1 | 45 |
| | 21 | 2 | 3551 |
| | 16 | 3 | 107657 |
| | 11 | 5 | 5423325 |
| | 6 | 7 | 313365047 |
| 63 | 57 | 1 | 103 |
| | 51 | 2 | 12471 |
| | 45 | 3 | 1701317 |
| | 39 | 4 | 166623567 |
| | 36 | 5 | 1033500423 |
| | 30 | 6 | 157464165547 |
| | 24 | 7 | 17323260404441 |
| | 18 | 10 | 1363026512351725 |
| | 16 | 11 | 6331141367235453 |
| | 10 | 13 | 472622305527250155 |
| | 7 | 15 | 5231045543503271737 |

Ερώτημα 2

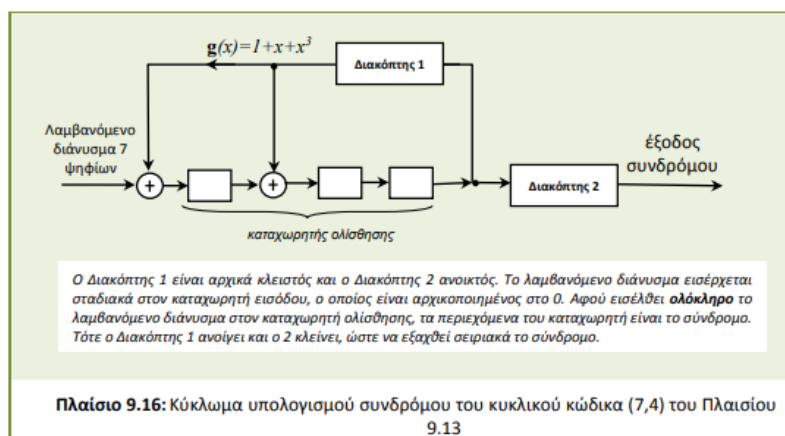
α) Με βάση το γενικό κύκλωμα των κωδίκων του Πλαισίου 9.15, το οποίο φαίνεται παρακάτω,



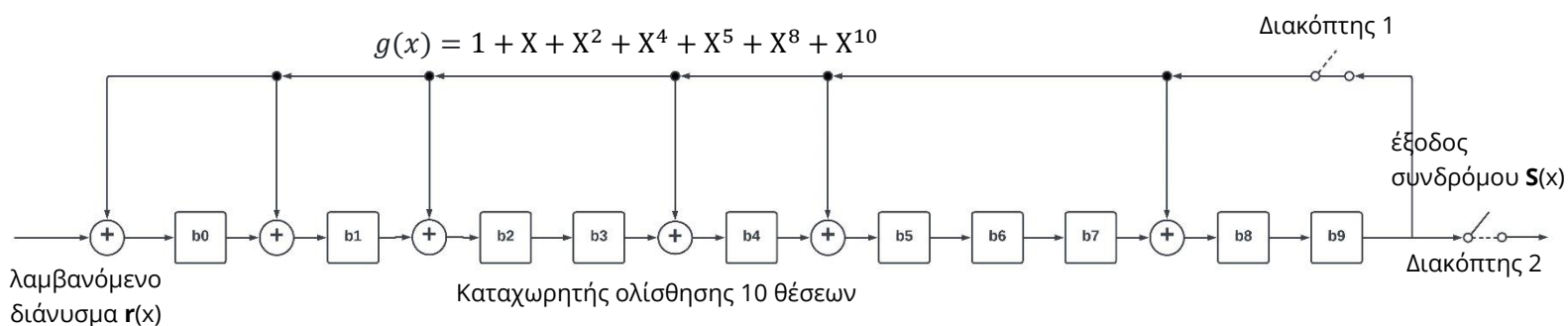
σχεδιάζουμε το κύκλωμα υλοποίησης του κώδικα BCH (15, 5) του **Ερωτήματος 1**, ως εξής:



β) Στην συνέχεια, χρησιμοποιώντας το σχήμα του Πλαισίου 9.16,



μπορούμε να σχεδιάσουμε το αντίστοιχο κύκλωμα υπολογισμού του συνδρόμου ως εξής:



Εφόσον, το σύνδρομο υπολογίζεται από τον τύπο $s = rH^T$, όπου H^T : η ανάστροφη της μήτρας ελέγχου ισοτιμίας με διάσταση $(n = 15) \times ((n - k) = 10)$, το σύνδρομο έχει μέγεθος $n - k = 10$ bits.

Μπορούμε να υπολογίσουμε ότι τα διανύσματα λάθους μήκους $n = 15$ bits:

- με 1 bit μονάδα είναι **15 διανύσματα**
- με 2 bits μονάδες είναι $14 + 13 + 12 + \dots + 1 = \sum_{i=1}^{n-1} i = 105$ **διανύσματα**
- με 3 bits μονάδες είναι $(13 + 12 + \dots + 1) + (12 + 11 + \dots + 1) + \dots + 1 = \sum_{i=1}^{n-2} \sum_{j=1}^i j = 455$ **διανύσματα**

Άρα, τα διανύσματα λάθους με 1, 2 ή 3 bits μονάδες είναι συνολικά **575**.

Αναλυτικότερα, συμπληρώνοντας τον πίνακα λαθών μέχρι το μέγεθος $2^{n-k} = 2^{10}$ με διανύσματα λάθους των 4 bits, προκύπτει ο παρακάτω πίνακας:

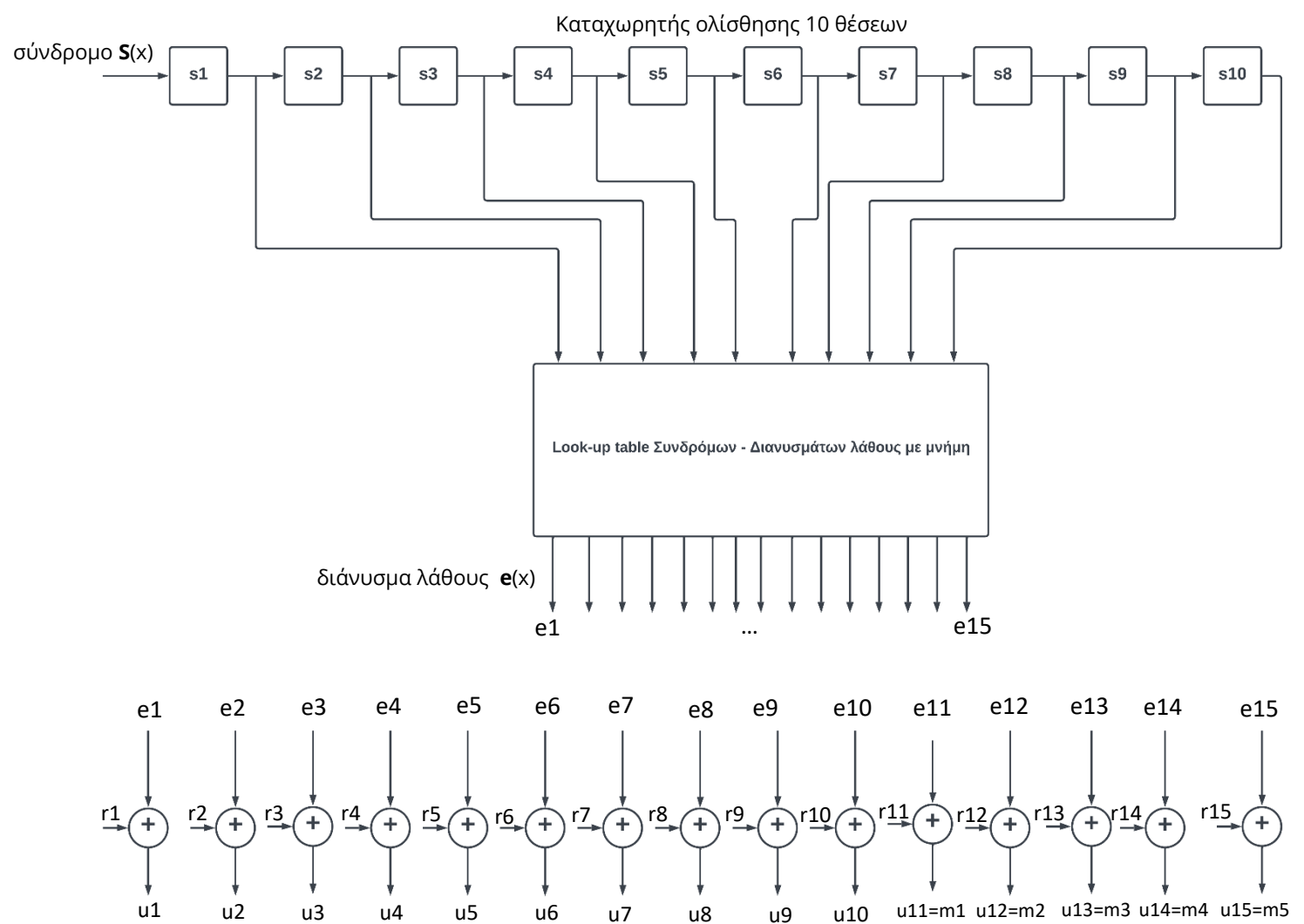
| Error vectors (n=15) | |
|--------------------------|-------------------------------|
| 000000000000000 | |
| <u>1 bit set</u> | |
| 100000000000000 | } 15 διανύσματα |
| 010000000000000 | |
| 001000000000000 | |
| ... | |
| 000000000000001 | |
| <u>2 bits set</u> | |
| 110000000000000 | } 14 διανύσματα |
| 101000000000000 | |
| ... | |
| 100000000000001 | } 13 διανύσματα |
| 011000000000000 | |
| ... | |
| 010000000000001 | } 12 διανύσματα |
| ... | |
| 000000000000011 | |
| <u>3 bits set</u> | |
| 111000000000000 | } 13 διανύσματα |
| ... | |
| 110000000000001 | |
| 101100000000000 | } 12 διανύσματα |
| ... | |
| 101000000000001 | |
| ... | } 1024 - 576 = 448 διανύσματα |
| 100000000000011 | |
| 011100000000000 | |
| ... | |
| 000000000000111 | |
| <u>4 bits set</u> | |
| 111100000000000 | |
| | |

Πολλαπλασιάζοντας κάθε διάνυσμα λάθους με την \mathbf{H}^T προκύπτει το αντίστοιχο σύνδρομο, καθώς $\mathbf{s} = \mathbf{r}\mathbf{H}^T = (\mathbf{u} + \mathbf{e})\mathbf{H}^T = \mathbf{u}\mathbf{H}^T + \mathbf{e}\mathbf{H}^T = \mathbf{e}\mathbf{H}^T$. Υπάρχει, όμως, η πιθανότητα δύο διανύσματα λάθους να έχουν το ίδιο σύνδρομο ($2^{n=15}$ διανύσματα λάθους αντιστοιχούν σε $2^{n-k=10}$ σύνδρομα). Σε αυτή την περίπτωση, αντιστοιχούμε το σύνδρομο στο διάνυσμα λάθους με το μικρότερο «βάρος» (με τον μικρότερο αριθμό μονάδων), καθώς θεωρούμε ότι ο δίαυλος μας πρόκειται για BSC (Binary Symmetric Channel).

Αφού ολοκληρώσουμε αυτή την διαδικασία, θα έχουμε στην διάθεση μας τον πίνακα συνδρόμων-«μικρού βάρους» διανυσμάτων λαθών για $t=3*$ διορθώσιμα λάθη, τον οποίο θα χρησιμοποιήσουμε σαν look-up table με μνήμη στο κύκλωμα αποκωδικοποίησης που ακολουθεί.

* πιθανόν να υπάρχουν και σύνδρομα που αντιστοιχούν σε διανύσματα λαθών με «βάρος» 4, αλλά εφόσον δεν συμπεριλαμβάνονται όλα τα διανύσματα με «βάρος» 4 στον πίνακα, ο αριθμός των διορθώσιμων λαθών είναι 3.

Συνολικό κύκλωμα Αποκωδικοποιητή του κώδικα BCH(15,5)



Ερώτημα 3

Η εξομοίωση/υλοποίηση της λειτουργίας Κωδικοποιητή και Αποκωδικοποιητή του BCH(15, 5) του Ερωτήματος 2 στο MATLAB γίνεται ως εξής:

```
% "Smaller Degree -> MSB" applies to the code below
%% -----Parameters----- %%
clear all; close all;
m = 4;
d = primpoly(m); % primitive polynomial
a = gf(2,m,d);
n = 2^m - 1; % length of codeword
t = 3; % correctable errors
g = 1; % generator polynomial

%% -----Generator Polynomial----- %%
% minimum polynomials
min_poly = gfminpol([1:2*t]', m);

% generator polynomial
% g = ΕΚΠ{φ1(x), φ3(x), ..., φ2t-1(x)}
for i = 1:2:(2*t-1)
    g = gfconv(min_poly(i, :), g);
end

k = n-length(g)+1; % length of data-word

%% -----BCH(n,k) Encoder----- %%
message_bits = randi([0 1], 1, k); % random binary data stream, m(x)
message = gf(message_bits, m);
x_2t = gf([zeros(1,n-k) 1], m);
shifted_m = conv(x_2t, message); % x^(n-k)*m(x)

[q,b] = deconv(flip(shifted_m), flip(g)); % x^(n-k)*m(x) = q(x)*g(x) + b(x)
transmitted = shifted_m + flip(b); % u(x) = x^(n-k)*m(x) + b(x)

%% -----Noise Application----- %%
% change the value and the length of the array below, to check
% if and how many errors can be corrected
% indices must be equal or less than n
errors_indices = [8,12,10,13]; % indices of erroneous bits (starting from MSB)
received = transmitted;

for i=1:length(errors_indices)
    if received(errors_indices(i)) == 1
        received(errors_indices(i)) = 0;
    else
        received(errors_indices(i)) = 1;
    end
end

%% -----Parity Check Matrix----- %%
% U = [P(k x n-k) | I(k x k)] (systematic encoding)
U = gf([],m,d);
I = eye(k);
for i=1:k
    message_i = gf(I(i,:), m);
    shifted_m = conv(x_2t, message_i);

    [q,b] = deconv(flip(shifted_m), flip(g));
    U(i,:) = shifted_m + flip(b);
end
P = (U(1:k,1:(n-k)));
```

```

P_trans = P';
H = [eye(n-k) P_trans]; % H = [ I(n-k x n-k) | P^T ]
H_trans = H';

%% -----Error Vectors----- %%
error_vectors = gf([],m,d);
I = eye(n);

% error vectors with "weight" = 1
for i=1:15
    error_vectors(i,:) = gf(I(i,:),m,d);
end
index = i+1;

% error vectors with "weight" = 2
for i=1:14
    current = error_vectors(i,:);
    for j=i+1:15
        error_vectors(index,:) = current + error_vectors(j,:);
        index = index+1;
    end
end

% error vectors with "weight" = 3
offset = 0;
for i=1:14
    current = error_vectors(i,:);
    offset = offset + 15-i;
    for j=16+offset:120
        error_vectors(index,:) = current + error_vectors(j,:);
        index = index+1;
    end
end

% error vectors with "weight" = 4
offset = 91;
start = 121;
for i=1:14
    current = error_vectors(i,:);
    if i>1
        offset = offset - 15-i;
    end
    start = start + offset;
    for j=start:575
        error_vectors(index,:) = current + error_vectors(j,:);
        if (index == 1024)
            break;
        end
        index = index+1;
    end
    if (index == 1024)
        break;
    end
end

%% ----Syndrome-Error Look-up Table--- %%
syndrome_look_up = [];
for i=1:length(error_vectors)
    s = error_vectors(i,:)*H_trans;
    syndrome_look_up(i,:) = s.x;
end

%% -----Syndrome Calculation----- %%
syndrome = received*H_trans; % S = rH^T

```


1 erroneous bit

| | |
|--|-----------------------|
| Data: 1 1 0 1 0 | errors_indices = [11] |
| Transmitted codeword: 1 1 1 1 0 0 0 1 0 0 1 1 0 1 0 | |
| Received codeword: 1 1 1 1 0 0 0 1 0 0 0 1 0 1 0 | |
| Corrected codeword: 1 1 1 1 0 0 0 1 0 0 1 1 0 1 0 | |
| Error Vector: 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 1 0 0 0 0 | |
| Syndrome: 1 1 1 0 1 1 0 0 1 0 | |
| Data: 1 0 0 0 0 | errors_indices = [4] |
| Transmitted codeword: 1 1 1 0 1 1 0 0 1 0 1 0 0 0 0 | |
| Received codeword: 1 1 1 1 1 1 0 0 1 0 1 0 0 0 0 | |
| Corrected codeword: 1 1 1 0 1 1 0 0 1 0 1 0 0 0 0 | |
| Error Vector: 0 0 0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 | |
| Syndrome: 0 0 0 1 0 0 0 0 0 0 | |

2 erroneous bits

| | |
|--|-------------------------|
| Data: 0 0 1 1 0 | errors_indices = [8,13] |
| Transmitted codeword: 1 0 1 1 1 1 0 0 0 1 0 0 1 1 0 | |
| Received codeword: 1 0 1 1 1 1 0 1 0 1 0 0 0 1 0 | |
| Corrected codeword: 1 0 1 1 1 1 0 0 0 1 0 0 1 1 0 | |
| Error Vector: 0 0 0 0 0 0 0 1 0 0 0 0 1 0 0 | |
| Syndrome: 1 1 0 1 0 1 1 0 1 0 | |

3 erroneous bits

| | |
|--|------------------------------|
| Data: 0 0 1 1 1 | errors_indices = [2,4,10] |
| Transmitted codeword: 0 1 1 0 0 1 0 1 0 0 0 0 1 1 1 | |
| Received codeword: 0 0 1 1 0 1 0 1 0 1 0 0 1 1 1 | |
| Corrected codeword: 0 1 1 0 0 1 0 1 0 0 0 0 1 1 1 | |
| Error Vector: 0 1 0 1 0 0 0 0 0 1 0 0 0 0 0 | |
| Syndrome: 0 1 0 1 0 0 0 0 0 1 | |

4 erroneous bits

| | |
|--|--------------------------------|
| Data: 0 1 0 1 0 | errors_indices = [1,4,6,10] |
| Transmitted codeword: 0 0 0 1 1 1 0 1 1 0 0 1 0 1 0 | |
| Received codeword: 1 0 0 0 1 0 0 1 1 1 0 1 0 1 0 | |
| Corrected codeword: 0 0 0 1 1 1 0 1 1 0 0 1 0 1 0 | |
| Error Vector: 1 0 0 1 0 1 0 0 0 1 0 0 0 0 0 | |
| Syndrome: 1 0 0 1 0 1 0 0 0 1 | |

| | |
|--|---------------------------------|
| Data: 0 1 1 0 0 | errors_indices = [2,4,10,12] |
| Transmitted codeword: 1 0 1 0 0 0 0 1 1 1 0 1 1 0 0 | |
| Received codeword: 1 1 1 1 0 0 0 1 1 0 0 0 1 0 0 | |
| Corrected codeword: 1 1 0 1 0 1 1 1 1 0 0 0 1 0 0 | |
| Error Vector: 0 0 1 0 0 1 1 0 0 0 0 0 0 0 0 | |
| Syndrome: 0 0 1 0 0 1 1 0 0 0 | |

4 < erroneous bits

| | |
|--|---|
| <p>Data:</p> <p>1 0 1 0 1</p> <p>Transmitted codeword:</p> <p>1 1 1 0 0 0 1 0 0 1 1 0 1 0 1</p> <p>Received codeword:</p> <p>1 0 0 1 0 0 1 1 0 1 1 0 0 0 1</p> <p>Corrected codeword:</p> <p>1 0 0 1 0 0 1 1 0 1 1 0 0 0 1</p> <p>Error Vector:</p> <p>0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0</p> <p>Syndrome:</p> <p>1 0 1 0 0 1 1 0 1 0</p> | <p>errors_indices = [2,3,4,8,13]</p> |
| <p>Data:</p> <p>0 1 1 1 1</p> <p>Transmitted codeword:</p> <p>0 0 0 1 0 0 1 1 0 1 0 1 1 1 1</p> <p>Received codeword:</p> <p>0 1 1 0 0 0 1 0 0 1 1 1 1 1 0</p> <p>Corrected codeword:</p> <p>1 1 1 0 0 0 1 0 0 1 1 0 1 0 1</p> <p>Error Vector:</p> <p>1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 1 0 1</p> <p>Syndrome:</p> <p>0 1 0 0 0 1 0 0 1 1</p> | <p>errors_indices = [2,3,4,8,11,15]</p> |

Από τις παραπάνω εξόδους του προγράμματος μπορούμε να παρατηρήσουμε, ότι για **μέχρι $t = 3$** λαθεμένα bits, ο κώδικας μπορεί να εντοπίσει το διάνυσμα λάθους και να διορθώσει την ληφθείσα κωδικολέξη.

Από την άλλη, για **4** λαθεμένα bits, παρόλο που σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να διορθώσει την κωδικολέξη (1^ο παράδειγμα), αυτό δεν ισχύει για όλα τα διανύσματα λάθους «βάρους» 4 (2^ο παράδειγμα), όπως παρατηρήσαμε στο **Ερώτημα 2**.

Τέλος, για **πάνω από 4** erroneous bits, ο κώδικας αδυνατεί να εντοπίσει το σωστό διάνυσμα λάθους.